

Fond mikroprojektů

PROGRAM
CEZHRANIČNEJ
SPOLUPRÁCE
SLOVENSKÁ REPUBLIKA
ČESKÁ REPUBLIKA

EURÓPSKA ÚNIA
EURÓPSKY FOND
REGIONÁLNEHO ROZVOJA
SPOLOČNE BEZ HRANÍC

Rozvoj regionů prostřednictvím inovací 2014

Spolupráce veřejné správy a územní samosprávy s univerzitami v ČR a SR

Institut veřejné správy Masarykovy univerzity

Telefon +420724330084

Lipova 41a
Brno 602 00

mikroinovace.eu
ivs@econ.muni.cz

Obsah

Předmluva	1
Představení řešitelského týmu	2
O mikroprojektu	3
Základní charakteristiky	5
Dosavadní zkušenosti a praxe	15
Návrhy na rozvoj modelu spolupráce	20
Implementace výstupů mikroprojektu	22

„Hlavním motivem mikroprojektu je vytvářet inovace a navrhovat i konkrétní řešení pro úspěšnou aplikaci v praxi.“

Předmluva

Záměr mikroprojektu se zrodil z potřeby prohloubit spolupráci mezi univerzitní a veřejnou sférou v oblasti hledání řešení na aktuální problémy. Aby mohl projekt účinně splnit svůj cíl, bylo nutné se zaměřit na konkrétní dílčí sféru územní samosprávy. Jednou z těchto oblastí, na které se klade čím dál větší důraz, je meziobecní spolupráce a její dílčí aspekty. Současný trend ukazuje na stále větší podporu tohoto modelu spolupráce obcí. Jaké ale existují její konkrétní typy, jaké možnosti a přínosy vůbec nabízí tyto modely, jaké problémy lze prostřednictvím tohoto typu spolupráce řešit? Na tyto a mnoho dalších otázek jsme se v rámci tohoto mikroprojektu chtěli zaměřit a osvětlit více tuto specifickou sféru územní samosprávy. V rámci řešení jsme se rozhodli rozvinout model spolupráce mezi univerzitami jako možnými nosiči inovačního potenciálu pro veřejnou sféru obecně a mikroregiony jako příjemci a realizátory konkrétních řešení vyplývajících z vytvořených inovací. Aby byl projekt realizovatelný, bylo nutné zapojit i konkrétní mikroregiony – Hrušovansko a Nový Dvůr – a navrhnout plán mikroprojektu, který umožní větší a hlubší rozvoj modelu spolupráce univerzit se subjekty územní samosprávy. Na konci realizace mikroprojektu bychom měli být schopni spolu se zástupci mikroregionů identifikovat v čem a jak konkrétně tento model spolupráce přispěl k jejich rozvoji a ukázat jasný přínos a potřebu dalšího pokračování takové spolupráce i do budoucna.

Filip Hruža
Hlavní řešitel projektu
30. května 2014

Představení řešitelského týmu

Na řešení tohoto mikroprojektu se podílí následující odborníci z obou univerzit:

Masarykova univerzita

Ing. Filip Hruza

Hlavní řešitel
mikroprojektu

**Doc. PhDr. Jan
Šelešovský, CSc.**

Odborný garant a člen
řešitelského týmu

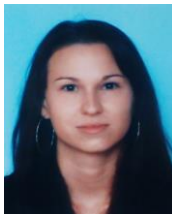
**Ing. Eduard Bakoš,
Ph.D.**

Odborný garant a člen
řešitelského týmu

Ing. Igor Kiss

Člen řešitelského týmu

Bc. Jana Tůmová

Členka řešitelského týmu

Trenčianská univerzita Alexandra Dubčeka v Trenčíne

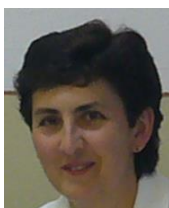
**Doc. Ing. Jozef
Habánik, PhD.**

Odborný garant a
člen řešitelského
týmu

**Ing. Eva Koišová,
PhD.**

Členka řešitelského
týmu

**Ing. Jana
Masárová, PhD.**

Členka řešitelského
týmu

O mikroprojektu

Do tohoto mikroprojektu se zapojily následující subjekty z oblasti univerzitního prostředí a územní samosprávy:

Masarykova univerzita je jednou z nejvýznamnějších vzdělávacích a vědeckých institucí v České republice a uznávanou středoevropskou univerzitou s demokratickými tradicemi, prosazovanými již od jejího založení v roce 1919. V současnosti sestává z devíti fakult s více než 200 katedrami, ústavů a klinikami.

Trenčianska univerzita Alexandra Dubčeka v Trenčíne vznikla v roce 1997 jako jedna z nejmladších slovenských univerzit. Při jejím vzniku zahrnovala Fakultu speciální techniky, Fakultu mechatroniky, Fakultu průmyslových technologií a Fakultu sociálně-ekonomických

vztahů.

Mikroregion Hrušovansko, který čítá dohromady 14 obcí, byl založen v roce 2000 a nachází se v okrese Znojmo v Jihomoravském kraji.

Mikroregion Nový Dvůr, který se skládá z 6 obcí, byl založen v roce 2002 a leží v okrese Hodonín v Jihomoravském kraji.

Projekt je svým obsahovým zaměřením cílený na dvě hlavní oblasti – univerzitní prostředí a municipální sektor – a jeho smyslem je větší propojení a užší spolupráce. Tyto dvě zcela nezávislé oblasti dosud pouze sporadicky spolupracují v případě určitých dílčích témat. Přitom neustále se rozvíjející spolupráce mezi univerzitami a soukromým sektorem reprezentovaným firmami je v dnešní době hybatelem inovací a determinantem rozvoje ekonomik. Univerzity jsou prostředím primárně vytvořené pro výchovu budoucích zaměstnanců, ale nejen to, v posledních dekádách se i ony stávají prostředím pro rozvíjení inovací a jejich transferu do praxe. Proto soukromé firmy stále častěji spolupracují s univerzitami a univerzity vytvářejí stále větší prostor a podmínky pro transfer znalostí, technologií a zkušeností do praxe.

Tato praxe je již zaběhnutá pro vztah mezi univerzitami a soukromým sektorem, ale mezi univerzitami a veřejnou správou či územní samosprávou je stále velký prostor v daných zemích (ČR a SR) pro zlepšování této situace a rozvíjení

tohoto modelu. Přitom tyto sféry reprezentované úřady nemají z určitých důvodů tolik prostoru a prostředků pro tvorbu inovace jako soukromý sektor a o to víc je pro ně zajímavější spolupráce s univerzitami, jak se ukazuje z praxe Institutu pro veřejnou správu při Katedře veřejné ekonomie ESF MU (IVS) v posledních letech. Veřejná správa a územní samospráva je totiž také pod neustálým tlakem na snižování výdajů a zefektivňování vlastního fungování a inovace jsou většinou spojeny s investicemi a komercializací, což jsou koncepty pro veřejnou správu těžko dosažitelné a těžko obhajitelné před veřejností. Podmínky a fungování veřejné správy jsou v obou zemích odlišné, nicméně díky společnému historickému kontextu jsou oba systémy podobné a existuje řada společných bodů, což vytváří předpoklady pro možnost vytváření komparace a transferů mezi oběma oblastmi. Tento mezinárodní aspekt realizovaného projektu jej obohacuje o další unikátní dimenzi.

Plánovaný postup mikroprojektu je zobrazen prostřednictvím následujícího přehledu všech hlavních aktivit:

1. Tvorba webového portálu mikroprojektu
2. Společný seminář MU a TU pracovníků
3. Příprava a realizace společného výzkumu
4. Příprava a realizace workshopu
5. Zkoumání a komparace mikroregionů ČR a SR
6. Dvoudenní závěrečná konference
7. Vytvoření platformy pro další spolupráci

Hlavním cílem mikroprojektu je prostřednictvím navázané přeshraniční spolupráce společně vytvořit fungující platformu založenou na partnerství subjektů územní samosprávy a univerzit, která bude na obou stranách hranice představovat jedinečný prvek podporující rozvoj zapojených regionů zejména v oblasti jejich fungování. **Dílčími cíli** je hledání cest rozvoje tohoto modelu do budoucna včetně hledání možností úspěšné aplikace, ale také hledání inovativních řešení konkrétních problémů zapojených mikroregionů aplikovatelných v praxi a šíření dobré praxe.

Základní charakteristiky

Česká republika

Právo územních samosprávných celkům sdružovat se a spolupracovat na národní i mezinárodní úrovni přiznává obcím Evropská charta místní samosprávy. Pro Českou republiku, jakožto signatáře Charty, je tato mezinárodní dohoda závazná¹ (obdobně pro Slovenskou republiku). Konkrétně je tato skutečnost kodifikována v článku 10 – Právo místních orgánů na sdružování:

1. Místní orgány jsou oprávněny při výkonu svých funkcí spolupracovat, případně se v mezích zákona sdružovat s jinými místními orgány za účelem zabezpečování záležitostí společného zájmu.
2. Právo místních orgánů stát se členem sdružení, která chrání a rozvíjejí jejich společné zájmy, resp. mezinárodního sdružení místních orgánů, musí být uznáno každým státem.
3. Místní orgány jsou oprávněny za podmínek, které mohou být vymezené zákonem, spolupracovat se svými partnery v jiných státech.

Vzájemná spolupráce obcí je v zákoně č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení) vymezena v paragrafech 46 až 55. V oblasti samostatné působnosti mohou obce spolupracovat zejména na základě smlouvy uzavřené ke splnění konkrétního úkolu, na základě smlouvy o vytvoření dobrovolného svazku obcí a ve formě založení právnické osoby dvěma nebo více obcemi. Jde např. o založení akciové společnosti nebo společnosti s ručením omezeným.

Smlouva mezi dvěma nebo více obcemi ke splnění konkrétního úkolu se uzavírá na dobu určitou nebo neurčitou. Předmětem této smlouvy nemůže být vznik právnické osoby. Smlouva musí mít písemnou formu a musí být předem schválena zastupitelstvy obcí, jinak je neplatná. Může se např. týkat společné investiční činnosti, kulturní a sportovní spolupráce, kooperace v destinačním partnerství, pomoci při živelních pohromách apod.

¹ Viz Sdělení č. 181/1999 Sb., MZV ČR o přijetí Evropské charty místní samosprávy.

Organizačně nejpevnější formou spolupráce je kategorie **dobrovolného svazku obcí**. Obce mohou vytvářet svazky obcí, jakož i vstupovat do svazků obcí již vytvořených. Členy svazku obcí mohou být jen obce. Účelem svazku je prosazování společných zájmů obcí v segmentu samostatné působnosti.

Aktivity svazku obcí mohou zahrnovat široké a diverzifikované portfolio úkolů v oblasti školství, sociální péče, zdravotnictví, kultury, požární ochrany, veřejného pořádku, ochrany životního prostředí, cestovního ruchu a péče o zvířata, zabezpečování čistoty obcí, správy veřejné zeleně a veřejného osvětlení, shromažďování a odvozu komunálních odpadů a jejich nezávadného zpracování, využití nebo zneškodnění, zásobování vodou, odvádění a čištění odpadních vod, zavádění, rozšiřování a zdokonalování sítí technického vybavení a systémů veřejné osobní dopravy k zajištění dopravní obslužnosti daného území, úkoly v oblasti ochrany ovzduší, úkoly související se zabezpečováním přestavby vytápění nebo ohřevu vody tuhými palivy na využití ekologicky vhodnějších zdrojů tepelné energie v obytných a jiných objektech ve vlastnictví obcí, provoz lomů, pískoven a zařízení sloužících k těžbě a úpravě nerostných surovin, správu majetku obcí, zejména místních komunikací, lesů, domovního a bytového fondu, sportovních, kulturních zařízení a dalších zařízení spravovaných obcemi.

Hospodaření dobrovolného svazku obcí je řešeno zákonem č. 250/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech územních rozpočtů. V zásadě je rámec rozpočtového procesu svazků obcí shodný s finančním režimem pro obce. Tj. sestavují roční rozpočet a zpracovávají rozpočtový výhled. Závěrečný účet svazku obcí se předkládá zastupitelstvům členských obcí a po jeho schválení v orgánu svazku obcí. Účetnictví vedou podle zákona o účetnictví.

Svazek obcí hospodaří s majetkem, který ze svého vlastního majetku vložily do svazku obcí jeho členské obce podle stanov a dále s majetkem, který získal svazek svou vlastní činností. Majetek vložený obcemi do hospodaření svazku obcí zůstává ve vlastnictví obcí. Orgány svazku obcí s ním mohou nakládat jen v souladu s majetkovými právy, které na ně členské obce přenesly podle stanov svazku. Přitom majetková práva k vlastnímu majetku obcí, která jsou vyhrazena obecnímu zastupitelstvu, nelze převést na orgány svazku obcí. Svazek obcí, jehož předmětem činnosti jsou úkoly v oblasti školství, může zřizovat příspěvkové organizace a školské právnické osoby, které vykonávají činnost školy nebo školského zařízení.

Příjmovou stránku svazku obcí tvoří především členské příspěvky, příjmy z vlastní činnosti a zejména dotační tituly národní provenience, na které ovšem není nárok a svazky tak vstupují do soutěže o vyhlášené resortní granty, programy státních fondů, případně krajské výzvy, nejen s jinými svazky, ale také s obcemi. V zásadě neexistují samostatné dotační programy určené jen pro dobrovolné svazky obcí, svazky se rovněž nepodílejí na rozpočtovém určení daní. Mezi nejvýznamnější příjmový kanál svazku obcí náleží evropské zdroje, v případě úspěšné žádosti v projektech OP. V případě, že se svazek obcí podílí na realizaci programu nebo projektu spolufinancovaného z rozpočtu Evropské unie, musí jeho rozpočet na příslušný kalendářní rok obsahovat stanovený objem finančních prostředků účelově určených na spolufinancování programu nebo projektu Evropské unie.

Kromě právní formy dobrovolných svazků obcí se mohou obce sdružovat také na základě jiné legislativy a to pouze za situace, že jsou aktéry tohoto uskupení i další osoby nežli obce. Uvedený případ se např. vztahuje na kategorii **Místních akčních skupin**. Členy MAS mohou být obce, dobrovolné svazky obcí, příspěvkové organizace, nevládní neziskové organizace (včetně církevních institucí), subjekty podnikatelského sektoru apod. MAS se v současné době v ČR – po platnosti nového občanského zákoníku od 1. 1. 2014 - vyskytuje nejčastěji v podobě spolků, do kterých se transformovala původní sdružení². Nicméně existují MAS rovněž jako obecně prospěšné společnosti, přičemž tato právní forma již není možná pro nově vznikající MAS. Reziduálně přetrvávají i v podobě sdružení. MAS jsou sdruženy v Národní síti místních akčních skupin ČR. Pro MAS v ČR jsou vytvořeny na státní úrovni (vládní usnesení, dokumenty MZe ČR, MMR ČR) příslušné procesní a institucionální standardy zahrnující např. územní působnost, strukturu aktivit a činností, orgány, možný podíl jednotlivých zájmových skupin (nesmí přesahovat 49 % hlasovacích práv dané skupiny) apod.³

Místní akční skupiny představují nezávislou strukturu či síť subjektů, které spolupracují na rozvoji venkova, zemědělství a získávání finanční podpory

² MAS může mít také formu partnerství bez právní subjektivity v rámci organizační složky právnické osoby na základě smluv mezi touto právnickou osobou a partnery.

³ Blíže viz Usnesení vlády č. 368 z 21. 5. 2014 „O metodice pro standardizaci místních akčních skupin v programovém období 2014 až 2020“.

národních a evropských alokací. Obecným cílem MAS je zlepšování kvality života a životního prostředí ve venkovských oblastech. Významnou roli v MAS sehrávají právě obce, jejichž zastupitelstva musí odsouhlasit strategii komunitně vedeného místního rozvoje území Místní akční skupiny na dané programové období ve svém správním obvodu.

Generace MAS je tak spojena především s realizací projektů operačních programů, tj. s využitím evropských zdrojů pro rozvoj daného mikroregionu. Komunitní partnerství vzniklo na bázi iniciativy Leader⁴. V současném období koncept MAS rovněž vychází z aktuálních evropských nařízení, směrnic, pokynů a doporučení ke komunitně vedenému místnímu rozvoji⁵. Nynější směřování MAS se opírá o priority nového programového období 2014 -2020 a Strategii Evropa 2020. V tomto smyslu se akcentuje, že místní podmínky na začátku programového období se liší v důsledku přetrvávání řady problémů vyvolaných krizí. Je proto žádoucí zkoumání a osvojení si nových přístupů a nástrojů, včetně změn dílčích veřejných politik na místní úrovni reagujících na uvedený vývoj.

Důležitým požadavkem pro úspěšné rozvinutí MAS je participativní přístup, analýza absorpčních kapacit mikroregionu, zpracování strategií a akčních plánů vycházejících z místních potřeb reagujících na nezaměstnanost, chudobu, sociální začleňování, genderovou rovnost, ekologické výzvy a udržitelný rozvoj, sociální podnikání, vzdělanostní společnost apod. s využitím synergie aktérů místního partnerství. Jde o propojování hospodářského rozvoje venkova s důrazem na místní zemědělství, potravinářství, řemesla, venkovský cestovní ruch, místní služby a životní prostředí. Za účelem rozvoje těchto segmentů jsou navrhována a realizována integrovaná opatření s využitím evropských i národních zdrojů, veřejných i soukromých prostředků (projekty, granty, dotace, propagační podpora, podpora podnikání atd.).

⁴ Principy metody LEADER spočívají v přístupu „zdola nahoru“, partnerství veřejných a soukromých subjektů, tvorba místní rozvojové strategie, integrované a vícektorové akce, inovativnost v řešení problémů venkovských regionů, síťování a výměna zkušeností mezi aktéry rozvoje, spolupráce v rámci společných projektů MAS v rámci států EU.

⁵ V současném programovém období bude komunitně vedený místní rozvoj využit ve venkovském území MAS tvořeném správními územími obcí s méně než 25 000 obyvateli, kdy maximální velikost MAS nepřekročí hranici 100 000 obyvatel a nebude menší než 10 000 obyvatel.

Za vymezených podmínek mohou obce rovněž spolupracovat s **obcemi jiných států** a být členy mezinárodních sdružení místních orgánů. Mohou též uzavírat s obcemi jiných států smlouvy o vzájemné spolupráci. Obdobně dobrovolné svazky obcí mohou uzavírat se svazky obcí jiných států smlouvy o vzájemné spolupráci. Obsahem spolupráce mohou být jen činnosti, které jsou předmětem činnosti svazku obcí, který smlouvu o vzájemné spolupráci uzavřel. Nicméně v rámci přeshraniční spolupráce EU se mohou obce zapojovat do dvou a vícestranných evropských iniciativ.

DSO a MAS se rozkládají, resp. utvářejí na určitém územním prostoru, který je pojmově označují jako **mikroregion**. Daná kategorie se používá v praxi, v metodických příručkách (např. MMR ČR), je reflektována v teoretických studiích a přístupech, nicméně nenalézá svůj odraz v legislativě. Např. v zákoně č. 248/2000 Sb., o podpoře regionálního rozvoje se užívá jen termín region, jímž se rozumí celek vymezený pomocí administrativních hranic krajů, okresů, správních obvodů obcí s rozšířenou působností, obcí nebo sdružení obcí.⁶

Jak vyplývá z výše uvedeného, formy mikroregionů v ČR zahrnují dva základní typy spolupráce obcí – dobrovolný svazek obcí (jehož členy mohou být jen obce) a kategorii Místní akční skupiny, která je tvořena diverzifikovanou strukturou subjektů, ve které je nepostradatelná role participujících obcí. Ukazuje se, že v současné době jsou spíše prioritizovány a rozvíjeny struktury MAS vzhledem k nepřehlédnutelným možnostem čerpání evropských zdrojů pro území a subjekty daného mikroregionu. Potence dobrovolných svazků jsou restringovány zdrojovými možnostmi neexistence autonomních příjmových kanálů pro DSO. Vhodným východiskem překonávajícím tato omezení je právě vstup DSO do struktur MAS. Ukazuje se též, že samotná kategorie mikroregionů není v legislativě ČR ukotvena.

Slovensko

Reformou verejnej správy získali obce ako samostatné samosprávne a správne celky nové kompetencie a úlohy, ktoré musia v záujme starostlivosti o všestranný rozvoj svojho územia a potrieb svojich obyvateľov zabezpečovať. Postupne obce dostali od štátu ďalšie, tzv. „prenesené“ kompetencie, ktoré najmä

⁶ Viz zákon č. 248/2000 Sb., o podpoře regionálního rozvoje, § 2 – Základní pojmy.

menšie obce nedokážu zabezpečiť, a tým sa zvýšila potreba spolupráce obcí. Ako uvádza Tichý (2005, s. 365), proces decentralizácie na Slovensku prinútil už väčšinu obcí k ich efektívnemu združovaniu, a to pre nedostatok personálnych a odborných kapacít, ako aj vlastných finančných zdrojov, neumožňujúcich zabezpečiť štandardnú vybavenosť a služby v každej obci.

Medziobecná (interkomunálna) spolupráca obcí je prostriedkom na riešenie tých problémov ďalšieho rozvoja obce, ktoré nie je možné alebo finančne únosné, prípadne z hľadiska efektívnosti účelne realizovať len vo vlastnej obci a je prípadne možné získať úspory z rozsahu. Vtedy sa združí obec s inou obcou s cieľom realizovať určitú aktivitu (budovanie občianskej vybavenosti, malých ekologických stavieb a pod.) Ďalšou možnosťou je vytvorenie spoločného úradu pre výkon niektorých kompetencií, vytvorenie spoločného podniku (likvidácia komunálneho odpadu), alebo realizovanie spoločného marketingu územia, koncepcie rozvoja cestovného ruchu a pod. Osobitý charakter má interkomunálna spolupráca pohraničných obcí. (Hasprová – Drábik - Žák, 2012, s. 144)

Z predchádzajúceho textu vyplývajú tri formy spolupráce obcí, ktorými sú združenia obcí, spoločné obecné úrady a medzinárodná spolupráca obcí.

Jednou z možností spolupráce obcí je vytvorenie **združenia obcí**, ktoré je právnickou osobou. Združenia obcí sú zamerané na spoločné zabezpečovanie vybraných úloh obcí, najmä v oblasti ochrany životného prostredia a odpadového hospodárstva, školstva, kultúry, sociálnych vecí a cestovného ruchu.

Spoločné obecné úrady predstavujú jednu z najrozšírenejších foriem medziobecnej spolupráce na Slovensku. Spoločný obecný úrad môžu zriadiť najmenej dve obce, pričom zmluvu o zriadení spoločného úradu musia schváliť obecné zastupiteľstvá všetkých obcí, ktoré tento úrad zriaďujú. Spoločný obecný úrad môže plniť všetky zákonom stanovené úlohy obcí, alebo môže byť zriadený na výkon vybraných kompetencií, napr. na úseku školstva, zdravotníctva, sociálnych vecí, vodného hospodárstva, ochrany prírody a pod. Najčastejšie sa prostredníctvom spoločných obecných úradov v SR zabezpečujú kompetencie obcí v oblasti stavebného konania, opatrovateľskej služby a pozemných komunikácií.

Čoraz viac možno pozorovať aj rast intenzity medzinárodnej spolupráce obcí, pričom osobitnou formou tejto spolupráce je cezhraničná spolupráca obcí. Táto forma spolupráce sa realizuje najmä prostredníctvom spoločných kultúrno-

spoločenských a športových podujatí. Ako uvádzajú Hasprová, Drábik a Žák (2012), postupne sa rozširujú aj náročnejšie formy spolupráce v oblasti verejnoprospešných služieb, zásobovania elektrickou energiou, vodou, zabezpečovania autobusovej dopravy, zdravotnej starostlivosti, pomoci pri požiaroch a havarijných situáciách, pri výstavbe plynovodov atď.

Význam spolupráce obcí je nesporný, pretože prostredníctvom medziobecnej spolupráce dokážu aj menšie obce efektívne a kvalitne zabezpečiť a poskytovať svojim obyvateľom rozmanité oblasti verejných služieb. Na druhej strane však nemožno opomenúť aj niektoré negatíva spolupráce obcí, napr. dominantnosť niektorého z účastníkov spolupráce, finančná bariéra spolupráce, nadmerné očakávania, nedostatok odborných pracovníkov, či nedostatočná transparentnosť.

V našom výskume sa budeme podrobnejšie venovať prvej spomenutej forme spolupráce obcí, a to združeniu obcí, výsledkom čoho je vznik mikroregiónu. Východiskom pre problematiku mikroregiónov je vymedzenie pojmu región a charakteristika regionálneho rozvoja.

V teoretickej rovine sa problematike mikroregiónov v súčasnosti venujú najmä odborníci z oblasti sídelnej geografie a verejnej správy. Títo autori vymedzujú mikroregión z viacerých uhlov pohľadu: priestorového (územie), inštitucionálneho (združenie, právnická osoba) a administratívneho (administratívna jednotka na hierarchickej úrovni medzi úrovňou obcí a úrovňou okresov).

Z priestorového hľadiska sa pod pojmom mikroregión chápe geograficky ohraničené územie, ktoré má určité spoločné charakteristiky, či už historické, prírodné, kultúrne alebo demografické. Spišiak (1999, in Charvát, 2011) definuje mikroregión ako základnú geografickú jednotku so spoločnou ekonomickou, sociálno-kultúrnou a v neposlednom rade aj environmentálnou problematikou, ktorá je schopná vytvoriť vlastný identický rozvojový program na báze využitia miestnych zdrojov a inovatívnych postupov. Podobne aj podľa Faltána (2006, in Hradiská, 2008, s. 259) sú mikroregióny dobrovoľnými sídelno-priestorovými zoskupeniami obcí, ktoré sa združujú do určitých kooperačných celkov, pre spoločné zabezpečovanie určitých funkcií či potrieb. Sídelno-priestorové zoskupovanie obcí je dominantným znakom, aj keď to nevyklučuje, že členmi takéhoto združenia môžu byť aj iné subjekty, ktoré nie sú nositeľmi sídelno-správnych funkcií. V metodickej príručke Marketing územia pre štátnu a miestnu správu, ktorá bola spracovaná pre

vtedajšie Ministerstvo výstavby a regionálneho rozvoja SR, autori Ďaďo, Laššák a Lalík (2002, s. 5) vymedzujú mikroregión ako „nižší územný celok, definovaný napríklad na prírodných danostiach (mikroregión Nízke Tatry, Západné Tatry, Biela Orava), na záujme účastníkov rozvíjať dané územie spoločne určitým smerom (mikroregión priemyselný park Záhorie), na danostiach kultúrnych (Gotická cesta, Vínná cesta), na danostiach historických (Šariš, Zemplín) alebo na základe iných kritérií. Do regiónov sa spájajú také územné celky, ktoré „sa k sebe hodia“ tým, že majú spoločné znaky (cestovný ruch, remeselné tradície, prírodné danosti, hospodárske aktivity) alebo sú späté funkčne (infraštruktúrou, spádovosťou územia, väzbou na centrum).“

Iná skupina autorov na mikroregión nazerá ako na dobrovoľné združenie obcí a miest, ktorého cieľom je rozvoj daného územia a riešenie problémov, ktoré sa členov združenia dotýkajú. Krnáč (2004, in Pustá - Dolná, 2010) vymedzuje mikroregión ako inštitúciu s vlastnou organizačnou štruktúrou, v ktorej je združených niekoľko obcí spojených ekonomicky alebo geograficky, aby spoločne riešili určité nadobecné problémy alebo plánovali svoj rozvoj. Združenia obcí mikroregiónu majú charakter dobrovoľných nepolitických záujmových združení právnických subjektov alebo občianskych združení. K tejto skupine autorov patria aj Tvrdoňová, Píknová a Reed (1998, in Charvát, 2011) ktorí definujú mikroregión ako „inštitúciu, v ktorej niekoľko obcí spojených geograficky alebo ekonomicky spoločne riadi nadobecné problémy alebo spoločne plánuje svoj rozvoj. Ide o dobrovoľné zoskupenie obcí, ktoré môžu byť v reálnom živote spoločenstvom obcí – právnickým subjektom alebo občianskym združením“.

Ako konštatuje Charvát (2011, s. 285-286), aj keď sú definície jednotlivých autorov odlišné, mnohé charakteristiky majú spoločné. Zdôrazňujú silný priestorový aspekt, nie prílišnú veľkosť regiónov a istú mieru vnútornej homogénosti, prípadne aj účelovosť vymedzenia a spoločný rozvojový zámer. Tento autor mikroregión charakterizuje ako „účelovo vymedzený (priestorový) útvar pozostávajúci z menšieho počtu obcí homogénnych z hľadiska určitej priestorovej alebo humánno-geografickej charakteristiky, alebo spoločného rozvojového zámeru (plánu, projektu rozvoja). Ide teda o priestorový celok skladajúci sa z obcí, ktoré spája rovnaký priestorový (geografický) alebo spoločenský aspekt (znak) alebo rozvojový plán.“

Mikroregionálne združenia obcí majú v regionálnom rozvoji veľký význam, vzájomnou spoluprácou sa jednotlivé obce snažia realizovať rozvojové projekty

s cieľom zvýšenia kvality života svojich obyvateľov. V Slovenskej republike nie je pojem mikroregión legislatívne vymedzený. Platné právne predpisy sa dotýkajú spolupráce obcí, avšak pojem mikroregión nedefinujú.

Zákon o obecnom zriadení č. 369/1990 Zb. v § 1, ods. 3 dáva obciam právo združovať sa s inými obcami v záujme dosiahnutia spoločného prospechu. Uvedený zákon sa otázkou spolupráce obcí (vnútroštátnou aj medzinárodnou) zaoberá v tretej časti. Uvádza, že predmetom činnosti združenia obcí je najmä oblasť sociálnych vecí, starostlivosti o životné prostredie (predovšetkým zhromažďovanie, odvoz a spracúvanie komunálneho odpadu, odvádzanie a čistenie odpadových vôd), miestna doprava, oblasť školstva, kultúry a miestny cestovný ruch; svojou činnosťou združenie obcí napomáha vytvárať podmienky na plnenie úloh obcí, ako aj úloh vyššieho územného celku.

Zákon o podpore regionálneho rozvoja č. 539/2008 Z. z. v § 2 vymedzuje základné pojmy, medzi nimi aj pojem mikroregionálne združenie, ktoré definuje ako právnickú osobu založenú na účely dosiahnutia spoločných riešení pri zvyšovaní úrovne hospodárskeho rozvoja, sociálneho rozvoja a územného rozvoja regiónu. Ďalej uvedený zákon v § 12 písm. f uvádza, že obec vo svojej pôsobnosti na účely podpory regionálneho rozvoja spolupracuje s ďalšími obcami, regiónmi a územnými celkami alebo s orgánmi iných štátov, ktoré plnia funkcie územnej samosprávy.

Mikroregionálne, resp. záujmové združenia obcí môže byť podľa Slovenskej agentúry životného prostredia registrované:

1. na Ministerstve vnútra SR v zmysle zákona č. 83/1990 Zb. o združovaní občanov v znení neskorších predpisov ako občianske združenie,

2. na Krajských úradoch - odboroch Všeobecnej vnútornej správy v Registri záujmových združení právnických osôb – po zrušení krajských úradov túto registráciu vykonávajú okresné úrady v sídle kraja, odbory všeobecnej vnútornej správy:

- v zmysle § 20 b - f zákona SNR č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení v znení neskorších predpisov ako **združenie obcí**
- v zmysle § 20 i ods. 2 zákona 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v platnom znení ako záujmové **združenie právnických osôb**.

Všetky druhy združení sú právnickými osobami. Význam mikroregionálnych združení obcí je vo viacerých oblastiach:

1. spoločnými silami podnecujú rozvoj v obciach mikroregiónu, pripravujú rozvojové programy a dokumenty (územné plány, programy hospodársko-sociálneho rozvoja, stratégie trvalo udržateľného rozvoja a pod.),
2. môžu byť príjemcami finančných podpôr z národných (Program obnovy dediny), ale aj európskych zdrojov (predvstupové, či štrukturálne fondy EÚ),
3. začiatok cielenej spolupráce obyvateľov vidieka, záujem o spájanie, delenie si kompetencií a zdieľanie spoločných problémov i ziskov. Táto spolupráca môže byť zárodkom budúcej municipalizácie, ktorá je v západnej Európe základným princípom verejnej správy na komunálnej úrovni. (Slovenská agentúra životného prostredia)

V posledných rokoch sa dôležitosť mikroregiónov značne zväčšila. Najmä menšie obce spojením do mikroregiónu majú reálnejšiu šancu získať finančnú podporu (napríklad z fondov Európskej únie), keďže jednotlivé obce samostatne nemohli žiadať o peňažnú pomoc z dôvodu veľkostných kritérií projektov, vysokej administratívnej náročnosti a nevhodného nastavenia niektorých grantových schém.

Dosavadní zkušenosti a praxe

Masarykova univerzita

Ekonomicko-správní fakulta Masarykovy univerzity má již od svého vzniku (v roce 1991) založenou dlouhodobou spolupráci s celou paletou organizací veřejného sektoru, nejenom veřejné správy jako celku. Na fakultě působí jak katedry zaměřené na výuku znalostí z veřejné správy, veřejných financí a regionální ekonomie, tak i specializovaná centra – Centrum pro výzkum neziskového sektoru a Institut veřejné správy.

Spolupráce s institucemi veřejné správy je rozvíjena v několika různých rovinách:

- **pedagogické** – významní odborníci z praxe veřejné správy se aktivně podílí na výuce prakticky zaměřených předmětů (veřejné finance, veřejná správa, auditing apod.)
- **mentorské** – vybraní zaměstnanci institucí veřejné správy se podílí na mentorských a tutorských činnostech ve vztahu k studentům, kdy studenti v rámci výuky realizují praxe a stáže na příslušných odděleních a odborech jednotlivých orgánů veřejné správy. Délka praxe se liší dle jednotlivých odborností a zaměření studentů – viz příloha seznam spolupracujících institucí
- **konzultační z pohledu veřejné správy** – kdy studenti aktivně participují na zpracování závěrečných prací (bakalářské, diplomové a disertační práce) jako projektů, které jsou realizovatelné a uplatnitelné v praxi veřejné správy (např. zpracování projektů pro veřejnou správu v podobě různých studií, SWOT analýzy, programů rozvoje jednotlivých územních celků apod.)
- **poradenské** – pracovníci katedry se naopak aktivně podílí na projektech veřejné správy a účastní se vybraných konferencí a seminářů organizovaných pracovníky veřejné správy v roli poradců k specifickým problémům (rozvoj lidských zdrojů kraje, program rozvoje obce apod.)
- **konzultační z pohledu fakulty/kateder** – vybraní pracovníci fakulty se podílí na spolupráci s vybranými obcemi a mikroregiony z hlediska

realizace konkrétních projektů jak investičního, tak neinvestičního charakteru s cílem rozvoje obce/mikroregionu

- **expertní** – zpracování vybraných expertních posudků pro orgány veřejné správy (hodnocení akreditace vzdělávacích institucí apod.), zpracování expertních stanovisek k návrhům zákonů, vyhlášek a usnesení
- **vědeckovýzkumné** – pracovníci fakulty se aktivně podílí na výzkumu a vývoji, jak teoretických modelů fungování jednotlivých prvků v rámci veřejné správy, tak i prakticky zaměřených příruček ve formě metodicky zaměřených materiálů pro pracovníky veřejné správy
- **kooperativní** – fakulta ve spolupráci s orgány veřejné správy pravidelně organizuje workshopy, semináře, konference s mezinárodní účastí s cílem výměny odborných poznatků a praktických zkušeností

Z hlediska konkrétní spolupráce s institucemi veřejného sektoru (viz příloha – seznam spolupracujících organizací při realizaci praxí studentů) je možné zmínit především Krajský úřad Jihomoravského kraje (příslušné odbory), Magistrát města Brna, ale také i místní občanská sdružení. Dlouhodobou spolupráci rozvíjí fakulta s mikroregionem Hrušovansko při zpracování strategických dokumentů. V budoucnosti se uvažuje o rozšíření spolupráce o další mikroregiony především z Jihomoravského kraje a dále s příhraničních krajů se Slovenskem a Rakouskem.

Již v roce 2003 byl při uvedené katedře taky založen Institut veřejné správy se zaměřením na výuku vedoucích úředníků samosprávných celků. Pracovníci katedry se dlouhodobě podílí nejenom na výukové činnosti úředníků veřejné správy, ale také na činnosti expertní, konzultační, poradenské, metodické a vědeckovýzkumné. Tyto činnosti zahrnují všechny úrovně veřejné správy od celostátní počínaje po malé obce konče. Pracovníci fakulty se podíleli na spolupráci např. s Ministerstvem financí ČR, Ministerstvem vnitra ČR, Ministerstvem životního prostředí na centrální úrovni. Na regionální úrovni zejména spolupráce s Krajským úřadem Jihomoravského kraje, Regionální rozvojovou agenturou. Na úrovni obce je to spolupráce především se statutárním městem Brno, pak s dalšími městy Kuřim, Vyškov, Hrušovany nad Jevišovkou apod.

Z hlediska hodnocení konkrétních typů projektů lze zmínit zpracování „Strategie rozvoje lidských zdrojů Jihomoravského kraje“ a příslušných realizačních akčních plánů, na které se pracovníci fakulty aktivně podíleli, viz např. popis konkrétního akčního plánu na roky 2012-2013:

Členství v Evropské unii začalo klást regiony nové požadavky týkající se připravenosti na diferencované druhy aktivit promítajících se na jedné straně do kontinuálního zlepšování efektivní správy a na straně druhé do dalšího rozvoje všech oblastí v geograficky designovaném celku. A zde se jako klíčové paradigma promítá řízení v oblasti lidských zdrojů. Uskutečňování kvalitní a komplexní politiky v oblasti lidských zdrojů s cílem zvýšit výkonnost ekonomiky prostřednictvím zvyšování schopností obyvatel, jejich uplatněním a celkovou kultivací společnosti, se stalo klíčovým předpokladem pro naplnění vize udržitelného rozvoje. Cílem projektu bylo provést aktualizaci strategického dokument s ohledem na zohlednění uvedeného paradigma.

Z hlediska další spolupráce s mikroregiony a partnery se zahraničí se pracovníci fakulty aktivně podílí na řešení tohoto mikroprojektu „Rozvoj regionu prostřednictvím inovací“. Dále je možné zmínit nový projektový záměr pro mezinárodní projekt v rámci Visegrádského strategického grantu s názvem „25 let reforem veřejné správy v zemích V4 a výhled do budoucna“, který by se měl začít realizovat v listopadu 2014 a skončit v roce 2016. Cílem projektu je zmapování klíčových cílů reforem v a prvků moderních metod řízení ve veřejné správě ve stylu NPM a hledání inovací pro další vývoj této oblasti v regionu V4, identifikace hlavních efektů a nedostatků (sekundární data/primární výzkum). Hledání nových možností a rozšiřování spolupráce mezi univerzitami a veřejnou správou při sledování a ovlivňování budoucího vývoje veřejné správy a tvorbě inovací. Podílet na řešení projektu by se měli partneři nejen ze Slovenska – Trenčianska univerzita Alexandra Dubčeka a Univerzita Mateja Bela, ale také partneři z Polska a Maďarska.

Vedle společných projektů a různých typů spoluprací probíhají dlouhodobě praxe a stáže studentů ESF MU v nejrůznějších partnerských institucích, mezi nimiž se nacházejí například AQE advisors, a.s., Centrum Veronica Hostětín, Krajský úřad Jihomoravského kraje, Magistrát města Brna, Městský úřad Bzenec, Městský úřad Kuřim, Městský úřad Kyjov, Městský úřad Slavkov, Povodí Moravy,s.p., Trast

pro ekonomiku a společnost, Úřad práce Brno - venkov, Veřejný ochránce práv a další.

Trenčianská univerzita Alexandra Dubčeka v Trenčíne

Trenčianska univerzita Alexandra Dubčeka sa ako člen združenia Euroregión Bílé-Biele Karpaty (ER BBK) zapojila do viacerých projektov. Najvýznamnejšie z nich si priblížime spolu s pozitívnym dopadom na partnerskú spoluprácu a rozvoj regiónov.

Možnosť bližšej spolupráce s mikroregiónmi dostala Trenčianska univerzita Alexandra Dubčeka v Trenčíne aj prostredníctvom Praktickej skupiny Cestovný ruch. Praktická skupina sa pravidelne stretáva za účelom kontinuálneho rozvoja cestovného ruchu v oblasti a propagácie územia. Výstupom boli viaceré spoločné projekty, ktoré bol realizované s partnermi združenia. Svojimi aktivitami pracovná skupina zastrešuje aj vydávanie rôznych propagačných materiálov. Do výroby niekoľkých sa zapojila i Trenčianska univerzita Alexandra Dubčeka v Trenčíne, napríklad z oblasti podpory rozvoja sklárskeho priemyslu spojeného s podporou cestovného ruchu.

Praktická skupina, teda všetci jej členovia – zástupcovia členov združenia Euroregiónu - sa podieľa na vytváraní strategických dokumentov Euroregiónu či národných strategických dokumentov. Zapojila sa do tvorby národného dokumentu Stratégia rozvoja ČR, či Environmentálnej stratégie z oblasti životného prostredia. Svojou účasťou sa aktívne podieľala na tvorbe 3 základných dokumentoch ER BBK:

- Spoločný programový dokument ER BBK o cezhraničnej spolupráci na roky 2001 – 2006
- Spoločný programový dokument ER BBK o cezhraničnej spolupráci na roky 2007 – 2013
- Programový dokument cezhraničnej spolupráce na území ER BBK v rokoch 2014 – 2020.

Vďaka svojmu členstvu v združení Euroregión Bílé-Biele Karpaty Trenčianska univerzita Alexandra Dubčeka v Trenčíne mohla aktívne spolupracovať a participovať na tvorbe a príprave strategických dokumentov oboch krajín.

V poslednom období sa oblasť rozvoja a spolupráce v rámci združenia rozšírila o oblasť sociálnych služieb. Trenčianska univerzita Alexandra Dubčeka

v Trenčíne v spolupráci so združením Euroregiónu realizovala pilotný projekt Sociálne služby bez hraníc, ktorý mapoval potenciálne možnosti budúcej cezhraničnej spolupráce v oblasti sociálnych služieb na území Euroregiónu Bílé-Biele Karpaty. Projekt bol realizovaný v období od novembra 2013 do apríla 2014. Jeho výstupom je analýza existujúcich, skutočných a budúcich potrieb sociálnych služieb v území ER BBK, ktorá podrobnejšie skúma úlohy jednotlivých subjektov v systéme zabezpečenia sociálnych služieb, spôsoby ich financovania, sieť sociálnych služieb oboch regiónov, a spolu s realizovaným šetrením so zástupcami verejnej správy analyzuje zistené závery a navrhuje riešenia a ďalšie postupy za účelom ďalšieho rozvoja v danej oblasti. Výsledná štúdia je ojedinelým dokumentom svojho druhu svojho na Slovensku i v Čechách, a tiež základom budúcich spoločných projektov.

Rozvoj a skĺbenie tradíc a umelecko-kultúrneho dedičstva je v súčasnej dobe možné len za predpokladu dobrej spolupráce podnikateľov s vedením miest a krajov. Jedným zo spôsobov je cez vzájomnú spoluprácu v klastroch a inovatívnych spoločných projektoch. Práve za týmto účelom bol realizovaný v rokoch 2007 – 2013 projekt cezhraničnej spolupráce s Českou republikou. Cieľom projektu bolo vytvorenie kooperačnej platformy súvisiacej s klastrovou iniciatívou v kultúrnych a kreatívnych priemysloch v rámci územia ER BBK a prostredníctvom realizovaných konferencií prepojiť odborníkov z praxe v rámci zvyšovania konkurencieschopnosti, špecializácie a celkového rozvoja regiónu.

V rámci realizovaných projektov zameraných na budovanie cyklotrás a využitie voľného času v regióne vznikne priestor pre vytvorenie pracovnej skupiny – predbežný názov „Pracovná skupina Cyklotrasy“. Členmi pracovnej skupiny budú zástupcovia krajov, oboch partnerských univerzít – Trenčianska univerzita Alexandra Dubčeka v Trenčíne a Masarykova univerzita v Brne, a za účelom odborného poradenstva a pomoci pri realizácii tiež zástupcovia z programu Cyklotrasy Bečva-Vlára-Váh. Pracovná skupina sa bude primárne orientovať na prípravu projektov cezhraničného prepojenia Vážskej cyklotrasy a cyklotrasy Bečva-Vlára-Váh do podoby Operačného programu SR-ČR na obdobie 2014-2020.

Návrhy na rozvoj modelu spolupráce

Jak již bylo v průběhu tohoto materiálu zmíněno, jedním z dílčích cílů mikroprojektu je další a hlavně hlubší rozvoj modelu spolupráce mezi univerzitami a veřejnou správou, resp. územní samosprávou, v tomto případě zastoupenou mikroregiony. Jelikož je tato oblast meziobecní spolupráce výrazněji neomezena a někdy ne úplně ukotvena, nabízí velké potenciální možnosti z pohledu řešení různých problémů obcí, které buď nejsou schopny samy řešit nebo je z určitých důvodů výhodnější či přínosnější řešit je ve spolupráci s dalšími obcemi. A v tomto bodě může notně přispět univerzitní prostředí se svým inovačním potenciálem. Předpokladem je ale vznik dlouhodobého vzájemně propojeného fungujícího modelu, v rámci kterého nebudou vznikat pouze ad hoc řešení akutních problémů. Naopak věříme ve vznik a rozvoj modelu spolupráce, která vyústí v dlouhodobou a hlubší vzájemnou spolupráci s mnoha přínosy pro obě strany.

V této části se řešitelské týmy pokusily nadefinovat dopředu návrhy, vize a cesty pro možný rozvoj zmíněného modelu spolupráce během trvání mikroprojektu tak, aby bylo možné i po jeho skončení navázat a pokračovat dále. Konkrétní návrhy uvedené v krátkém přehledu jsou následující:

1. Metodická pomoc mikroregionům participujícím na projektu přeshraniční spolupráce v implementaci dílčích projektů zpracovaných studenty v rámci projektu pro jmenované MAS (mikroregion Hrušovansko a mikroregion Nový Dvůr)
2. Konzultativní podpora mikroregionům Hrušovansko a Nový Dvůr v implementaci vládního usnesení č. 368 z 21. 5. 2014 o Metodice pro standardizaci místních akčních skupin v programovém období let 2014 až 2020
3. Identifikovat strukturu mikroregionů v přeshraničních regionech (MAS, DSO), provést jejich utřídění a klasifikaci a uspořádat k dané problematice odborný seminář nebo konferenci
4. Na základě komparace českých a slovenských zkušeností v segmentu mikroregionů ve spolupráci s Trenčianskou univerzitou uskutečnit empirický výzkum k předemtné problematice
5. Navržení posílení obsahu výuky ESF MU k problematice mikroregionů, získání odborníků ze spolupracujících mikroregionů jako externistů pro jejich vstup do výuky v relevantních předmětech (např. veřejné finance, veřejná ekonomie apod.), zajištění možnosti praxe a stáží studentů v mikroregionu Hrušovansko a Nový Dvůr, případně slovenských studentů studujících na ESF MU v mikroregionu Trenčiansko

6. V rámci Institutu pro veřejnou správu ESF MU ve spolupráci s odborníky spolupracujících mikroregionů připravit akreditaci průběžného vzdělávání úředníků územních samosprávných celků v oblasti mikroregionů nebo danou problematiku zařadit jako obsahovou část relevantního vzdělávacího programu a akreditovat kurz na MV ČR
7. Po finalizaci projektu přeshraniční spolupráce ČR – SR připravit následný projekt pro výzvy nového programového období, který by kontinuálně pokračoval v prohloubení a rozšíření dosavadní spolupráce se slovenskou stranou v předmětné oblasti
8. Sledovaným výsledkem projektu je nadviazanie bližšej spolupráce jednak s partnerskou univerzitou v zahraničí, rovnako aj spolupráce oboch univerzít s orgánmi miestnej samosprávy (obce, mikroregióny). V rámci realizovaných aktivít dochádza s cezhraničným partnerom projektu ku vzájomnej výmene skúseností z oblasti spolupráce s verejnou správou, ku komparácii systémov a prostredia oboch regiónov a následnému výskumu a vývoju, ktorého záverečným výstupom bude špecifikácia nových nástrojov a modelov transferu know-how za účelom rastu potenciálu rozvoja oboch zapojených regiónov. Tieto výsledky budú následne využiteľné pri ďalšom plánovaní ich rozvoja.
9. Výstupy mikroprojektu sú tiež využiteľné v oblasti vzdelávania – jednak pre zapojených vysokoškolských študentov a pedagógov prináša možnosť spoznať reálne fungovanie samosprávnych inštitúcií a identifikácia odlišných model fungovania v praxi, rovnako aj pre zapojených pracovníkov v jednotlivých inštitúciách prináša nové možnosti inovatívnych postupov pri riadení vo verejnej správe.
10. Realizáciou mikroprojektu vzniká priestor pre možnosti nadviazania novej spolupráce s cezhraničnými subjektami rovnakého charakteru, napríklad prostredníctvom založeného webového portálu, ktorý bude obsahovať oddiel s kontaktnými údajmi spolupracujúcich subjektov. Prostredníctvom týchto informácií bude teda možné nájsť cezhraničného partnera spolu s jeho kontaktnými údajmi za účelom bližšej spolupráce.
11. Vďaka aktivitám ER BBK vznikla platforma založená na vzájomnej spolupráci univerzít a inštitúcií verejnej správy, ktorá umožňuje efektívnejší rozvoj mikroregiónov na oboch stranách hranice. Prínosom je rovnako skvalitnenie výuky zapojených univerzít, ktoré sa vďaka svojej aktivite a spolupráci so zapojenými subjektami vo väčšej miere orientujú na praktické otázky v oblasti verejnej správy. Samotnou realizáciou projektu vzniká priestor (pri spoločných konferenciách, a pod.) pre stretnutie nielen zapojených partnerov, ale i zástupcov z inštitúcií verejnej správy, čím vzniká potenciálny predpoklad pre ďalší rozvoj cezhraničnej spolupráce a rozvoja regiónov.

Implementace výstupů mikroprojektu

Jedním z nejdůležitějších aspektů mikroprojektu je implementace samotných výstupů, kterých bude v rámci realizace mikroprojektu hned několik. Jedním z prvních realizovaných je vznik internetových stránek pro prezentaci mikroprojektu mikroinovace.eu, které přehledně informují o mikroprojektu, jeho výstupech a aktivitách. Mezi dalšími významnými aktivitami mikroprojektu se nacházejí osobní setkání řešitelského týmu, společný workshop a dvoudenní konference. Podrobné informace, včetně obsahu a fotodokumentace bude možné nalézt vždy aktuálně na internetových stránkách mikroprojektu. Možnost vzájemného setkávání se a osobní diskuze hraje nezastupitelnou roli i v dnešním multimediálním světě, protože do projektu je přímo zapojeno hned několik velkých subjektů a cílem je umožnit i ostatním nezapojeným subjektům sdílet myšlenky a výstupy vzniklé v rámci tohoto mikroprojektu. Vzhledem k myšlence a charakteru mikroprojektu totiž předpokládáme do budoucna i extenzivní rozvoj spolupráce o další subjekty veřejné správy a územní samosprávy. V neposlední řadě jsou velmi důležitými aktivitami a výstupy řešení konkrétních problémů zapojených subjektů, mikroregionů, jež budou identifikovány v průběhu zmíněného modelu vzájemné spolupráce a vybrané v rámci jeho dalšího rozvoje řešeny. Jejich finální výstupy stejně jako zmapování možností fungování a dalšího rozvoje tohoto modelu spolupráce budou následně předmětem obsahu výstupní publikace tohoto mikroprojektu.

Použitá literatura

1. BAKOŠ, E., ŠELEŠOVSKÝ, J., ŠPAČEK, D. A KOL. Vybrané přístupy, metody a nástroje managementu regionální a místní správy a jejich kontext. Brno: ESF MU, 2008. 216 s. ISBN 978-80-210-4698-6
2. BENČO, J. 2005. *Teórie a prax regionálneho rozvoja*. Trenčín: TnUAD, 2005. 109 s. ISBN 80-969227-3-4.
3. BENČO, J. 2006. *Ekonomika a manažment verejnej správy*. Trenčín: TnUAD, 2006. ISBN 80-8075-119-6.
4. BUČEK, M. a kol. 2006. *Regionálny rozvoj – novšie teoretické koncepcie*. Bratislava: Ekonóm, 2006. 270 s. ISBN 80-225-2151-5.
5. BÚŠIK, J. 1997. *Územné a ekonomické aspekty rozvoja regiónov*. Banská Bystrica: EF UMB, 1997.
6. ĎAĎO, J. - LAŠŠÁK, V. – LALÍK, V. *Marketing územia. Pre štátnu a miestnu správu. Metodická príručka*. Bratislava: MVRR SR, 2002. ISBN 80-89073-03-4.
7. *Euroregión Bílé-Biele Karpaty*. [online]. [cit. 2014-10-08] Dostupné na: <http://www.erbbk.sk>.
8. GÚČIK, M. 2000. *Cestovný ruch ako faktor rozvoja regiónov*. Banská Bystrica: EF UMB, 2000.
9. HABÁNIK, J. – KOIŠOVÁ, E. 2011. *Regionálna ekonomika a politika*. Bratislava: Sprint dva, 2011. 175 s. ISBN 978-80-89393-55-8.
10. HASPROVÁ, M. – DRÁBIK, P. – ŽÁK, Š. 2012. *Možnosti a perspektívy medziobecnej spolupráce*. In: Vedecké state Obchodnej fakulty. Bratislava: EKONÓM, 2012. ISBN 978-80-225-3452-9. [online]. [cit. 2014-10-03] Dostupné na: http://of.euba.sk/konfVeda2012/Prispevky/Hasprova_Maria_Drabik_Peter_Zak_Stefan.pdf.
11. HRADISKÁ, A. 2008. *Úloha partnerstiev pri financovaní rozvoja vidieka*. cit. 4. 10. 2014. [online]. [cit. 2014-10-04] Dostupné na: www3.ekf.tuke.sk/konfera2008/zbornik/files/prispevky/hradiska.pdf.
12. CHARVÁT, T. 2011. *Úvod do problematiky mikroregiónov v Slovenskej republike*. In: ACTA GEOGRAPHICA UNIVERSITATIS COMENIANAE, Vol. 55, 2011, No. 2, pp. 283-289.[online]. [cit. 2014-09-02] Dostupné na: http://www.actageographica.sk/stiahnutie/55_2_08_Charvat.pdf.
13. KÚTIK, J. - KARBACH, R. 2011. *Systémy verejnej správy*. Bratislava: Sprint dva, 2011. ISBN 978-80-89393-53-4.
14. PUSTÁ, B – DOLNÁ, Z. 2010. *Mikroregionálne združenia obcí ako jedna z foriem medziobecnej spolupráce*. In: GEOGRAPHIA CASSOVIENSIS IV.

- Č. 2 / 2010. [online]. [cit. 2014-09-02] Dostupné na: http://geografia.science.upjs.sk/images/geographia_cassoviensis/articles/GC-2010-4-2/28Pusta_Dolna.pdf.
15. Sdělení č. 181/1999 Sb., MZV ČR o přijetí Evropské charty místní samosprávy
 16. Slovenská agentúra životného prostredia. *Mikroregióny SR*. [online]. [cit. 2014-09-02] Dostupné na: <http://www.sazp.sk/mikroregiony/>
 17. Strategický rámec rozvoje veřejné správy ČR 2014+, MV ČR 2014
 18. TICHÝ, D. 2005. *Združovanie obcí ako predpoklad rýchlejšieho rozvoja samospráv a regiónov*. In: Ekonomický časopis, 53, 2005, č. 4, s. 364-382. ISSN 0013-3035.
 19. TVRDOŇ, J. - HAMALOVÁ, M. - ŽÁRSKA, E. 1995. Regionálny rozvoj. Bratislava: Ekonóm, 1995. 180 s. ISBN 80-225-0671-0.
 20. Usnesení vlády č. 368 z 21. 5. 2014 „O metodice pro standardizaci místních akčních skupin v programovém období 2014 až 2020“
 21. VÝROSTOVÁ, E. 2010. *Regionálna ekonomika a rozvoj*. 1. vydanie. Bratislava: Iura Edition, spol. s r. o., 2010, 352 s. ISBN 978-80-8078-361-7.
 22. Zákon č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení)
 23. Zákon č. 248/2000 Sb., o podpoře regionálního rozvoje
 24. Zákon č. 250/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech územních rozpočtů
 25. Zákon č. 369/1990 Zb. o obecním zřízení v znení neskorších predpisov
 26. Zákon č. 539/2008 Z. z. o podpore regionálneho rozvoja